

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Pastorale Missionariorvm

Verjuys, Jean-Baptiste

Antverpiæ, 1682

Art. 1. Vtrùm omnes fideles baptizati teneantur hoc Sacramentu[m]
suscipere.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41565

TRACTATUS VII.

De Confirmatione

*Utrum omnes fideles baptizati teneantur
hoc Sacramentum suscipere.*

DE hoc dubio agit S. Thomas 3. p.
q. 72. a. 1. ad 3. & dicit: *Omnia Sacra-
menta sunt aliquantulum necessaria ad
salutem, sed quaedam sunt sine quibus non est sa-
lus, quaedam vero sunt quae cooperantur ad per-
fectionem salutis. Et hoc modo Confirmatio est de
necessitate salutis, quamvis sine ea possit esse sa-
lus, dum tamen non praetermittatur ex contemptu
Sacramenti. Et ibidem art. 8. ad 4. Hugo de
Sancto Victore lib. 2. de Sacramentis p. 7. c. 3.
dicit: Omnino periculosum esset, si ab hac vita
sine Confirmatione migrare contingeret, non
quia damnaretur (nisi forte propter contemptum)
sed quia detrimentum perfectionis pateretur. Un-
de etiam pueri confirmati decedentes maiorem
gloriam consequuntur, sicut & hic maiorem ob-
tinent gratiam.*

Ex quibus inferitur 1. contra Durandum
dist. 7. q. 1. a. 2. & Palud. ibidem quaest. 4. hoc
Sacramentum non esse de necessitate salutis,
sed

sed tantum cooperari ad perfectionem tam gratiæ, quam salutis æternæ.

2. Quòd valdè grave sit hoc Sacramentum omittere ex contemptu.

3. Quòd pueri morientes postquam confirmati sunt, per hoc majorem gloriam consequantur, ac proinde magnum detrimentum patiantur qui sine Confirmatione decedunt.

Quoad 1. Est communis sensus Ecclesiæ quòd haberi possit salus sine Sacramento Confirmationis. Non enim potest ullum adferri præceptum aut Divinum, aut Ecclesiasticum, quo Sacramenti hujus susceptio absolute mandetur. Imo nec ulla traditio, alioquin hoc deberet fidelibus intimari, uti alia Ecclesiæ præcepta & traditiones.

Objicitur tamen 1. Quòd Apostoli maximâ semper sollicitudine curârunt ut fideles recenter conversi baptizarentur, unde colligipotest hoc esse de præcepto, & quodammodo esse quandam traditionē Apostolicam. Inprimis act. 8. n. 14. statim ac Samaritæ susceperunt fidem, Apostoli miserunt Petrum & Ioannem, qui cum venissent oraverunt pro ipsis ut acciperent Spiritum sanctum, nondum enim in quemquam illorum venerat, sed baptizati tantum erant in nomine Domini Iesu. Tunc imponebant manus super illos, & accipiebant Spiritum sanctum. Omnes autem Sancti Patres intellexerunt per illam manuum impositionem

sitionem
Act. 1
stoli h
ritus
conve
derent
&c.

Re
posse
Quia
collig
dam
imm
minu
mus
stolis
trao
qui i
Apo
oper
ut a
dige
verf
mur
2
decr
imp
cipe
Mag
qui
Acc

sitionem Sacramentum Confirmationis. Imo Act. 1. v. 4. insinuatur præceptum quod Apostoli habebant ad expectandum adventum Spiritus sancti, ut per ipsum Confirmarentur: *Et convalescens præcepit eis ab Hierosolymis ne discederent, sed expectarent promissionem Patris. &c.*

Resp. Ex duobus illis locis nullum inferri posse præceptum; non quidem ex primo. Quia ex illa sollicitudine Apostolorum solum colligitur utilitas hujus Sacramenti, imo quædam necessitas pro illo statu Ecclesiæ, propter imminentes persecutiones, quas Christus Dominus prædixerat. Ex 2. loco solum habemus quod præceptum fuerit à Domino Apostolis ut simul manerent, donec modo illo extraordinario acciperent Spiritum Sanctum, qui illos in gratiâ confirmaret ad arduum opus Apostolicum. Vel prout respondet Lessius in opere posth. 3. part. quæst. 72. art. 8 dub. 2. ut acciperent gratias gratis datas, quibus indigebant ad prædicandum per mundum universum, ut sic magis idonei redderentur ad munus suum exequendum.

2. Objicitur illud Urbani Papæ Epist. 1. decretali ubi dicit: *Omnes fideles per manuum impositionem Episcoporum Spiritum sanctum accipere debent, ut pleni Christiani inveniantur.* Magna autem est obligatio facere illa quæ requiruntur ut fideles pleni Christiani fiant. Accedit etiam præclara auctoritas Melchiasidis

dis Papæ ad Episcopos Hispaniæ, ubi sic scribit: *In Baptismo regeneramur ad vitam, post Baptismum verò confirmamur ad pugnam; in Baptismo abluimur, post Baptismum roboramur; Et quamvis transitoris sufficiant regenerationis beneficia, victurus tamen necessaria sunt Confirmationis auxilia.* Ex quibus verbis manifestè constat Confirmationis Sacramentum esse necessarium illis qui post Baptismum supervivunt. Nec refert impudens calumnia Calvinii, qui lib. 4. instit. c. 19 §. 10. quâ illum S. Pontificem vocat os sacrilegum. Magis enim credendum est S. Augustino qui Epist. 162. egregiè ipsum laudat, & Ecclesiæ quæ scripta ipsius maximi facit & ipsum tamquam præclarum Martyrem colit.

Respondetur. Verba Urbani non sic debere intelligi quasi sine confirmatione fideles non sint veri & perfecti Christiani, per gratiam habitualement acceptam in Baptismo; sed quia per Confirmationem abundantior gratiam accipiant; sicut etiam intelligi debet S. Cyprianus lib. 1. Epist. 12. ubi dicit; *Vngi quoque necesse est eum qui baptizatus est, ut accepto Chrismate, id est unctione, esse unctus Dei & habere in se gratiam Christi possit.* Alludit enim tam ipse quàm Urbanus Papa ad Chrisma unde derivatur nomen Christianum.

Ad auctoritatem verò Melchiadis respondeo ipsum alludere ad antiquum morem Ecclesiæ, quæ solebat hoc Sacramentum statim post

post Baptismum conferre. Quâ consuetudine
vigente non erat conveniens unum sine altero
dari, & uno recepto non statim alterum sibi
procurare, nisi fortè mors interveniret. Dicit
autem victuris hoc Sacramentum esse necessa-
rium, non necessitate absolutâ, sed ad melius
esse. Et maximè propter Ecclesiæ pro illo tem-
pore consuetudinem. Semper tamen lethale
peccatum est hoc Sacramentum ex contemptu
omittere. Quamobrem graviter culpatur No-
vatus hæreticus, quod cum in lecto decumbens
baptizatus fuisset, non receptâ Confirmatione
ipsam postea negligeret. Et ut negligentiam
suam excusaret, negavit homines post Baptis-
mum inungendos esse Chrismate, ut refert Eu-
sebius lib. 6. cap. 35. ex Epistolâ Cornelij Pa-
pæ. Et sic suo facto Novatus hoc Sacramentum
censebatur contemnere,

ARTICULUS II.

*Vtrum mortale peccatum sit hoc Sacra-
mentum negligere tempore
persecutionis.*

Certum est quòd regulariter sit pec-
catum veniale hoc Sacramentum ne-
gligere, dum haberi potest. Tum prop-
ter